

Ekologinen kompensatio -työryhmä, Luonnonsuojelulainsäädännön uudistus

Kokousmuistio 4

Aika: tiistai 16.6.2020, klo 13.00–15.00

Paikka: Skype for Business -kokous

Osallistujat:

Mikko Kuusinen, pj. Ympäristöministeriö

Jäsenet

Anna-Rosa Asikainen	Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
Asta Ervola	Metsähallitus
Paloma Hannonen	Suomen luonnonsuojeluliitto
Iiro Ikonen	Varsinais-Suomen ELY-keskus
Tuomas Aslak Juuso	Saamelaiskäräjät
Juha Laurila	INFRA ry
Satu Lyytikäinen	Etelä-Suomen aluehallintovirasto
Minna Mättö	Suomen Kuntaliitto ry
Kristiina Niikkonen	Ympäristöministeriö
Bernt Nordman	Natur och Miljö
Katri Nuuja	Väylävirasto
Minna Pekkonen	Suomen ympäristökeskus SYKE
Ulla Syrjäjä	Kaivosteollisuus ry

Sihteeristö

Leila Suvantola	Ympäristöministeriö
Roosa Atula	Ympäristöministeriö

Asiantuntija

Atte Moilanen	Helsingin yliopisto
---------------	---------------------

1. Kokouksen avaus, ympäristöneuvos Mikko Kuusinen
Puheenjohtaja avasi kokouksen.
2. Edellisten kokousten pöytäkirjat
Kokousten 23.4.2020 ja 19.5.2020 pöytäkirjat oli toimitettu ryhmän jäsenille 10.6.2020. Jälkimmäisestä on korjattu MTK ry:n jäsenen nimi. Muuta korjattavaa ryhmän jäsenillä ei ollut.
3. Luonnonsuojelulain toimivuusarvioinnin päivitys / ekologinen kompensatio, Jorma Jantunen, SYKE
Jorma Jantunen esitteli luonnonsuojelulain toimivuusarvioinnin päivityksen tulokset sekä siinä tehdyt suositukset liittyen ekologisten kompensatioiden (liite 1). Hän totesi, että vuonna 2010 tehdyn luonnonsuojelulain toimivuusarvioinnin tulokset ovat yhä ajankohtaisia. LSL keinovalikoimaa on yhä tarpeen laajentaa ja lisäksi tarvitaan lieventämishierarkian soveltamista.

4. kokous

4. Asiantuntijaryhmän kokoonpano ja alustava suunnitelma, Inka Keränen, SYKE

Inka Keränen esitteli Suomen ympäristökeskuksessa valmistella olevaa hanketta ”Heikennyksen ja hyvityksen arviointi ekologisessa kompensaatiossa” (liite 2), joka perustuu tämän työryhmän hankesuunnitelmaan. Hankkeessa on tarkoitus tarkastella heikennyksen ja hyvityksen arviointia Suomessa. Työn on tarkoitus alkaa 1.7.2020 ja valmistua 30.4.2021. Tavoitteena on syyskuussa esitellä työryhmälle työpajatyypisessä kokouksessa kansainvälisiä esimerkkejä heikennyksen ja hyvityksen arvioinnista. Hakemus jätetään ympäristöministeriölle lähiaikoina.

Työryhmällä oli mahdollisuus tässä vaikuttaa hankesuunnitelmaan. Keskustelussa nousi esiin kysymys, miten tämän kesän osalta pilotointi sopii yhteen työaikataulun kanssa. Puheenjohtaja totesi, että asiaan palataan pilottihankkeiden yhteydessä. Todettiin, että esitellyltä pohjalta voidaan edetä ja ympäristöministeriö voi tehdä sopimuksen hankkeesta.

5. Pilottihankkeiden valinta

Työryhmän sihteeri Leila Suvantola esitteli potentiaaliset pilottihankkeet (liite 3). Niistä kuusi oli sellaisia kevään 2020 aikana myönnettyjä poikkeuksia luonnonsuojelulain säännöksistä, jotka liittyivät lajien elinympäristöihin. Niistä kaksi oli liito-oravan ja yksi vuollejokisimpukan lisääntymis- ja levähdyspaikkaan liittyviä, yksi rauhoitetun kasvilajin (valkolehdokki) ja kaksi luontodirektiivin liitteen 4b kasvin esiintymispaikkaan liittyviä poikkeuksia. Lisäksi Rakennusteollisuus ry oli ehdottanut kolmea erillistä hanketta, joista Juha Laurilan ilmoituksen mukaan oli sovittu kiinteistöjen omistajien kanssa, ja Kuntaliitto Raide-Jokeri-hankkeen. Todettiin keskustelussa, että poikkeustapaukset sopivat hyvin tarkoitukseen, koska ne ovat tyyppillisiä tilanteita, joissa kompensatio tulisi kyseeseen. Lisäksi infrahankkeet sopivat myös hallitusohjelman kirjauksiin ja julkistoimijoiden hankkeiden pilotointi herätti työryhmässä ristiriidatonta myötämielisyyttä.

Keskustelussa asiantuntija Atte Moilanen totesi, että menetysten mittaaminen ei ole vaikeaa, vaan hyötyjen ennustaminen. Hän korosti tarvetta huomioida kompensoinnissa koko ekosysteemi yksittäisten lajien sijaan.

Sovittiin, että sihteeristö keskustelun perusteella ottaa mukaan kasvilajitapaukset valkolehdokkia lukuun ottamatta, erilaiset lainvoimaiset eläinlajitapaukset ja kalliokiviaineksen otto koskevan hankkeen. Todettiin toivottavaksi, että mukana olisi ainakin yksi kuntahanke, mutta Raide-Jokeria pidettiin haasteellisena. Puheenjohtaja totesi, että pilottien tilannetta tarkastellaan vielä seuraavassa kokouksessa. Joidenkin hankkeiden kohdalla saatetaan edetä mittauksiin ennen seuraavaa kokousta.

6. Keskustelu ekologisten kompensatioiden tavoitteesta ja soveltamisalasta (työsuunnitelman ensimmäinen asiakokonaisuus) ja sitä koskevat linjaukset

Työsuunnitelman ensimmäisestä asiakokonaisuudesta käytiin keskustelua. Keskustelussa tiivistyi näkemys, että ekologinen kompensatio tulisi liittää luonnonsuojelulla suojeltuihin luonnonarvoihin pykäliin ja niiden suojelusta poikkeamiseen. Uhanalaisuuteen kytkemistä ei pidetty aiheellisena. Keskustelussa myös todettiin, että vapaaehtoisuuteen perustuvat ja lakiin perustuvat toimenpiteet eivät sulje toisiaan pois. Lisäksi lähtökohtaisen kokonaisuheikentymättömyyden ohella voi olla tarpeen hyväksyä osittainen kompensatio tai ainakin joustoa siten, että kompensoinnilla parannetaan toista, erityisesti arvokkaampaa luonnonarvoa, jos samaa luonnonarvoa ei voi tai kustannussyistä ei ole mielekästä kompensoida. Olennaista on toimijoiden yhdenvertaisuus, joten osittainen kompensatio tulisi kyseeseen esimerkiksi kompensatiomaksulla täydennettynä. Puheenjohtaja totesi, että hyvin virinnyttä keskustelua jatketaan seuraavassa kokouksessa.

7. Tiedoksi

Työryhmän sihteeri Leila Suvantola totesi, että raportti ”Tietotaso ja kokemukset ekologisesta kompensatiosta Suomessa” julkaistaan 15.7.2020 ja jäsenille sekä varajäsenille lähetetään linkki julkaisuun.

Suvantola totesi, että työryhmän jäsenet kutsutaan 1.9.2020 klo 12-16 pidettävään luonnonsuojelulain uudistukseen liittyvään oikeustieteelliseen seminaariin, joka järjestetään Meritullissa. Tilaisuus striimataan, koska on epävarmaa, montako henkilöä tilaan sallitaan korona-epidemian vuoksi. Kutsu lähetetään, kun ohjelma on valmis ja vielä uudelleen ennen tilaisuutta, jolloin myös striimauslinkki on saatavilla.

8. Seuraavat kokoukset

Seuraava kokous on aiemmin ilmoitetusti 19.8.2020. Tarkoituksena oli järjestää se työpajana. Tässä tilanteessa se on etäkokous, mutta pidetään kahdessa noin 2 tunnin osassa. Kokouksessa tarkastellaan erilaisia lakisääteisiä ja hallinnollisia malleja, joita on hyödynnetty muissa maissa.

Seuraava kokous järjestetään 16.9.2020 myöskin pitkänä, kaksiosaisena kokouksena ja siinä aiemmin todetusti tarkastellaan asiantuntijaryhmän esittelyn pohjalta erilaisia heikennyksen ja hyvityksen malleja.

9. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen 15.05.

Puheenjohtaja Mikko Kuusinen

Sihteeri Leila Suvantola

Luonnonsuojelulain kehittämistarpeet 2020 - Ekologinen kompensatio

**LSuudistus/projekti III
16.6.2020
Jorma Jantunen**

S Y K E

Sisältö:

- 1. Toimintaympäristö 2020:
luonnon monimuotoisuuden tila**
- 2. Luonnonsuojelulain toimivuus-
arviointi (2010) ja sen päivitys
(2020)**
- 3. Johtopäätöksiä ekologisesta
kompensaatiosta**

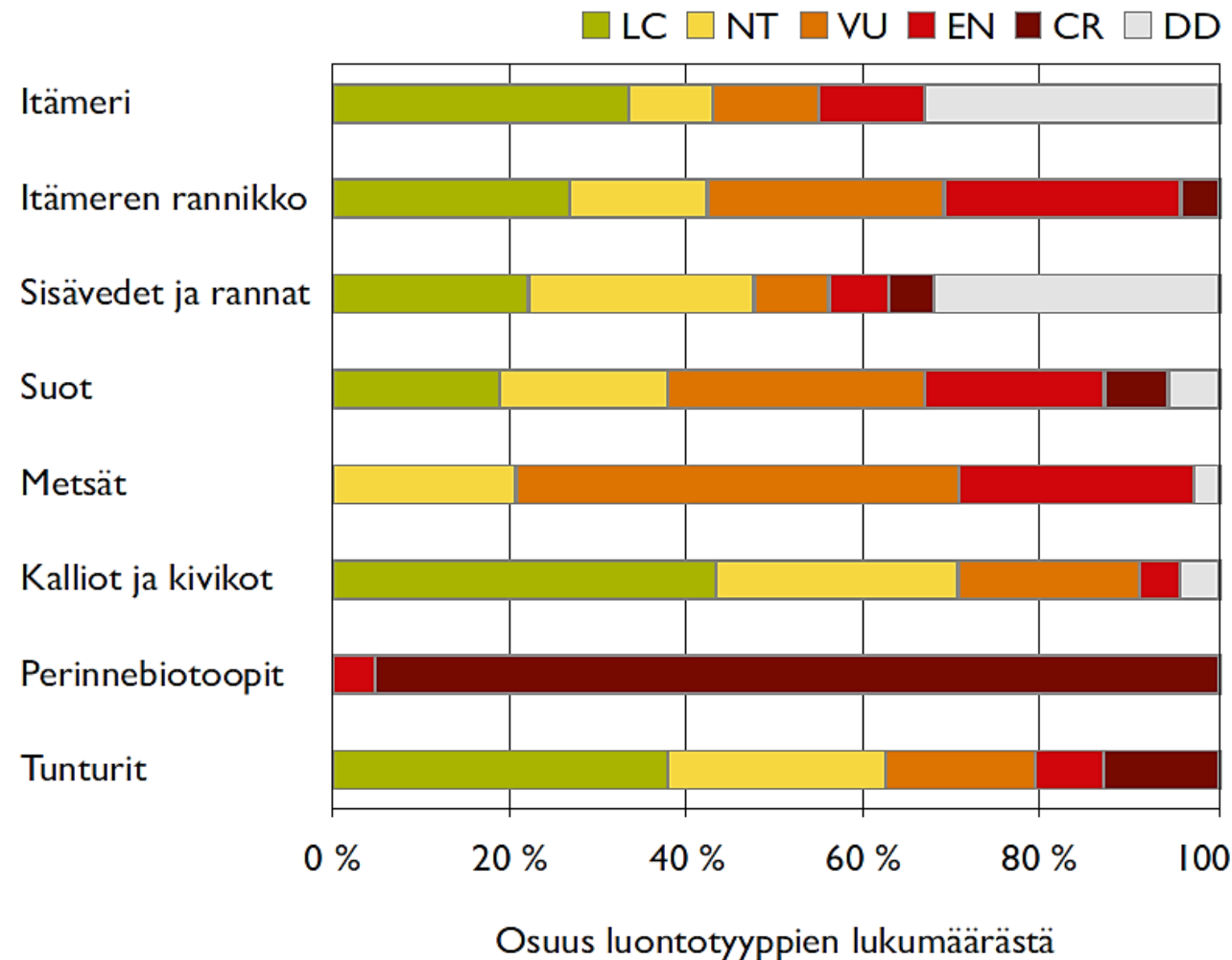

Toimintaympäristö 2020: Suomen luontotyypeistä uhanalaisia 48 %

Ei käännettä parempaan 10 vuodessa

- Arvioinnit 2008 ja 2018 n. 400:lle luontotyyppille
- Kehityssuunta arvioitiin heikkeneväksi 57 %:lla ja paranevaksi vain 5 %:lla
- Tilanne paranee lähinnä rehevöitymisestä ja ilmastonmuutoksesta hyötyvillä luontotyypeillä
- Arviointi perustui luontotyyppien määrän ja laadun muutoksiin ja harvinaisuuteen

a) Koko maa

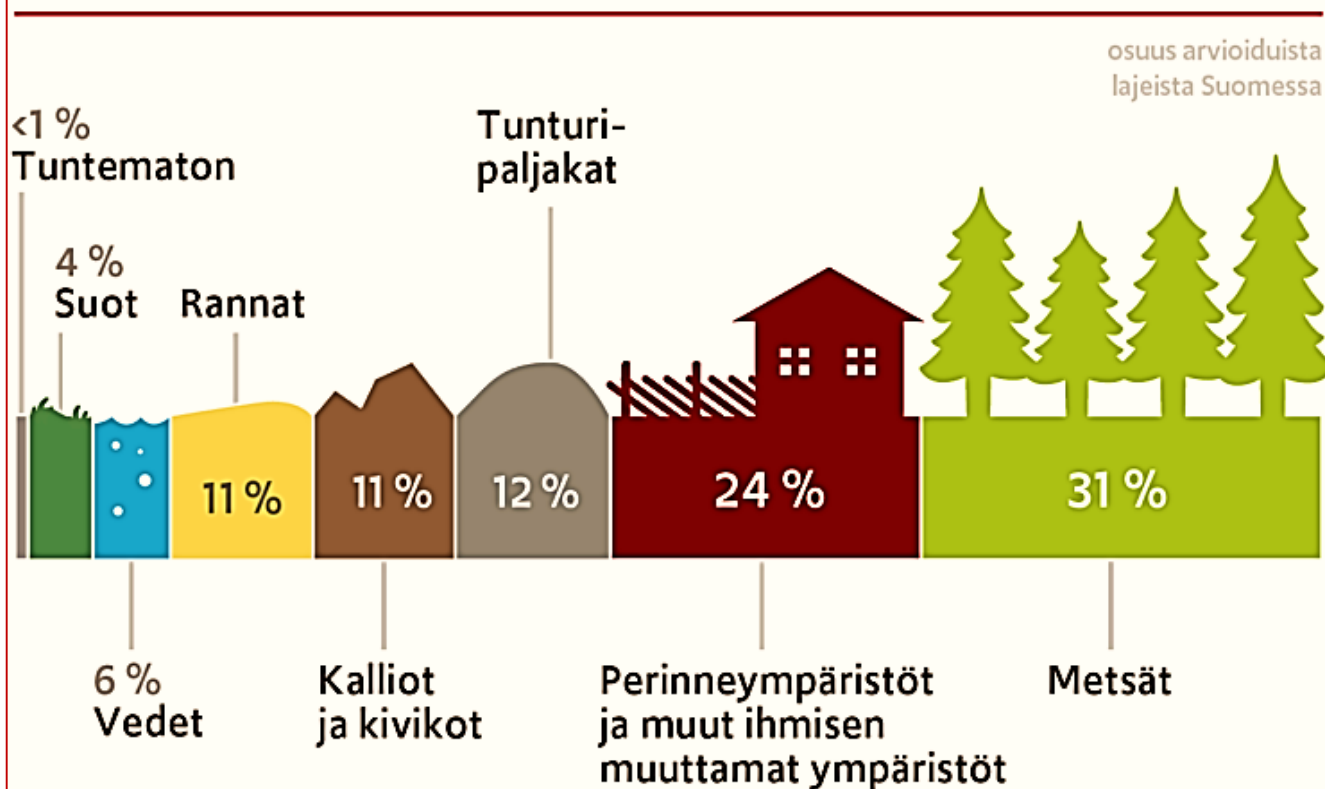

Toimintaympäristö 2020: Suomen eliölajeista uhanalaisia 12 %

Lajien uhanalaistumiskehitystä ei ole pysäytetty

- Arviointi 2019 n. 22 000 lajille: uhanalaisuus lisääntynyt 10 vuodessa 10,5 % → 11,9 %
- Lähes 1/3 selkärangkaisista lajeista uhanalaisia – etenkin linnuilla kehitys huolestuttava: esim. hömötiaisen kanta vähentynyt yli puolella n. 10 vuodessa (erittäin uhanalainen)
- Suurin syy lajien uhanalaistumiseen on niiden elinympäristöjen väheneminen ja laadullinen heikkeneminen

Uhanalaisia lajeja elää eniten metsissä ja perinneympäristöissä. Ilmastomuutos uhkaa erityisesti tunturilajeja

Uhanalaistumisen syyt Suomessa

Luontotyytit

1. Metsien uudistamis- ja hoitotoimet
2. Ojitus
3. Pellonraivaus
4. Rakentaminen
5. Vesien rehevöityminen

Eliölajit

1. Metsäympäristöön liittyvät muutokset
2. Avoimien alueiden sulkeutuminen
3. Rakentaminen
4. Pieni kannan koko
5. Kemialliset haittavaikutukset

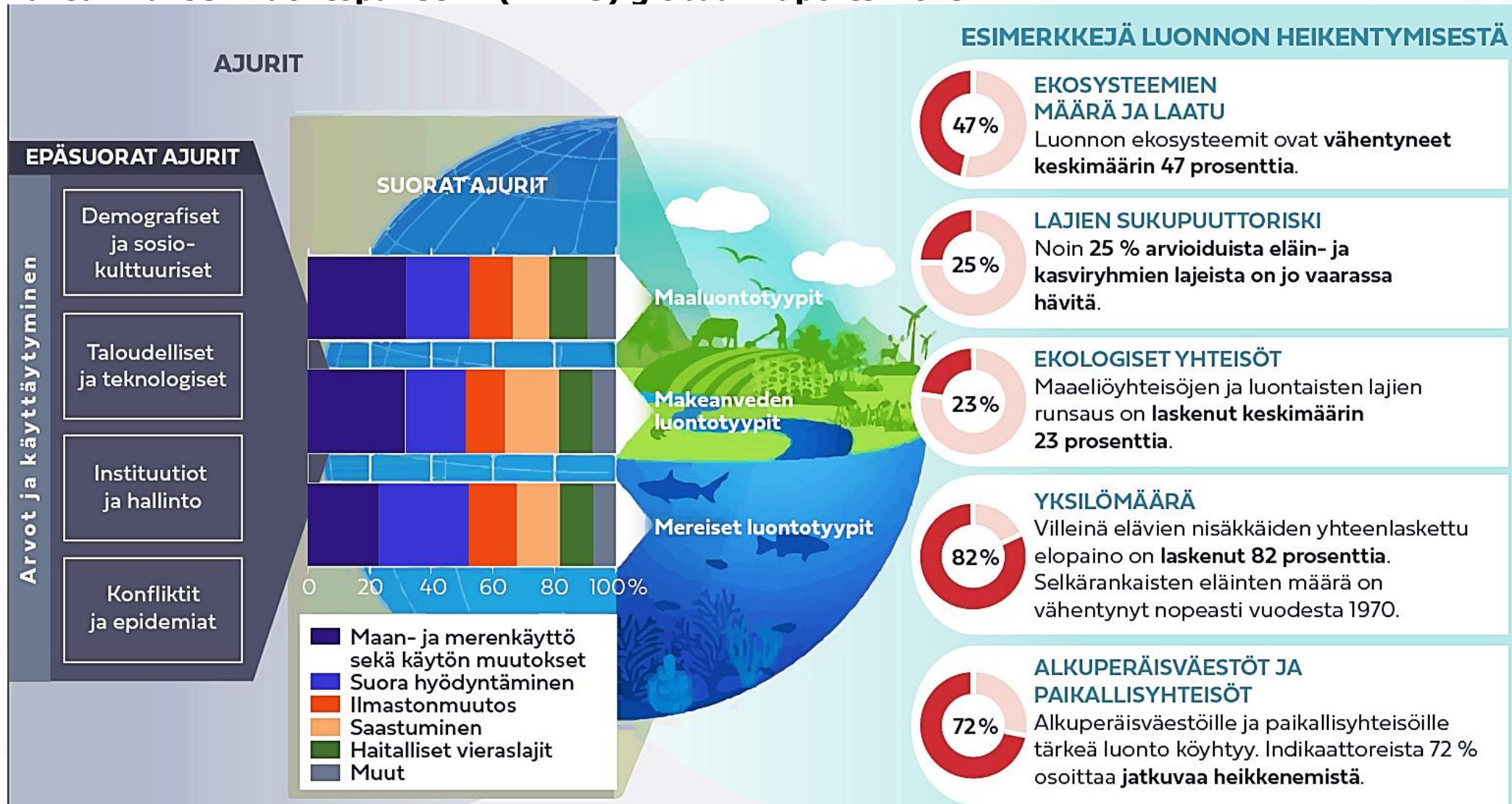
Ilmastonmuutos kasvava uhka

- Laaja-alainen vaikutus etenkin pohjoisimpaan luontoon
- Voi voimistaa muista syistä johtuvia uhkia: rehevöityminen kiihtyy
- Haitalliset vieraslajit, puiden tuholaiset ja taudit leviävät

Luonnon köyhtyminen on globaali megatrendi

Kansainvälisen Luontopaneelin (IPBES) globaali raportti 2019

Toimintaympäristö 2020: Monimuotoisuustavoitteita ei saavutettu

Kansainvälinen
biodiversiteetti-
sopimus (CBD)

**Tavoitetta
luonnon moni-
muotoisuuden
heikkenemisen
pysäyttämisestä vuoteen
2020 mennessä ei
saavutettu**

Suomen luonnon
monimuotoisuuden
suojelun ja kestävän
käytön strategia ja
toimintaohjelma

EU:n bio-
diversiteetti-
strategia

Megatrendi 2020 nro 1:
**Ekologisella jälleen-
rakennuksella on kiire**

– ympäristön muutos
haastaa kulttuurin
muutokseen (Sitra)

[https://media.sitra.fi/2019/12/
01114605/megatrendit-
2020selvitys1.pdf](https://media.sitra.fi/2019/12/01114605/megatrendit-2020selvitys1.pdf)

Luonnonsuojelulain- säädännön arviointi 2010

- Arvioitavina luonnonsuojelulaki ja -asetus sekä erämaalaki
- Monialainen arviointi: oikeudellinen, ekologinen ja ympäristöpolitiikan näkökulma
- Tietolähteet: kirjallisuus, EU-tuomioistuimen ratkaisut, kysely, ryhmähaastattelut
- Toimivuuden arviointi: lainsäädännön soveltamisongelmat käytännössä
- Vaikuttavuuden arviointi: asetettujen tavoitteiden toteutuminen
- Kehittämisehdotukset

SYKE [Linkki julkaisuun: http://hdl.handle.net/10138/37979](http://hdl.handle.net/10138/37979)

Luonnonsuojelulainsäädännön arviointi – Lain toimivuus ja kehittämistarpeet

Jukka Similä, Anne Raunio, Mikael Hildén ja Susanna Anttila

Luonnonsuojelulainsäädännön arviointi 2010: keskeisiä kehittämistarpeita

”Vuoden 1996 lakiuudistus oli edistysaskel, mutta LSL ei yksin eikä yhdessä muun lainsäädännön kanssa ole pystynyt estämään luonnon monimuotoisuuden heikkenemistä”

Yleisiä kehittämistarpeita (LSL + muu lainsäädäntö ja ohjauskeinot, toimialavastuu)

- Korvaavien toimenpiteiden järjestelmä → tasapaino luontoa heikentävien ja turvaavien toimenpiteiden kesken
- Ekosysteemipalvelujen ylläpito:
 - vihreän infrastruktuurin vahvistaminen
 - monimuotoisuuden turvaaminen suojelualueiden ulkopuolella
 - luonnonalueiden kytkeytyneisyydestä huolehtiminen
- Hoidon ja ennallistamisen riittävyyden turvaaminen
- METSO-tyyppisen, verkostomaiseen koordinaatioon ja taloudelliseen ohjaukseen perustuvan monimuotoisuuden turvaamisen laajentaminen
- Vapaaehtoisten suojelutoimien lisääminen ja tukeminen (jatkuu)

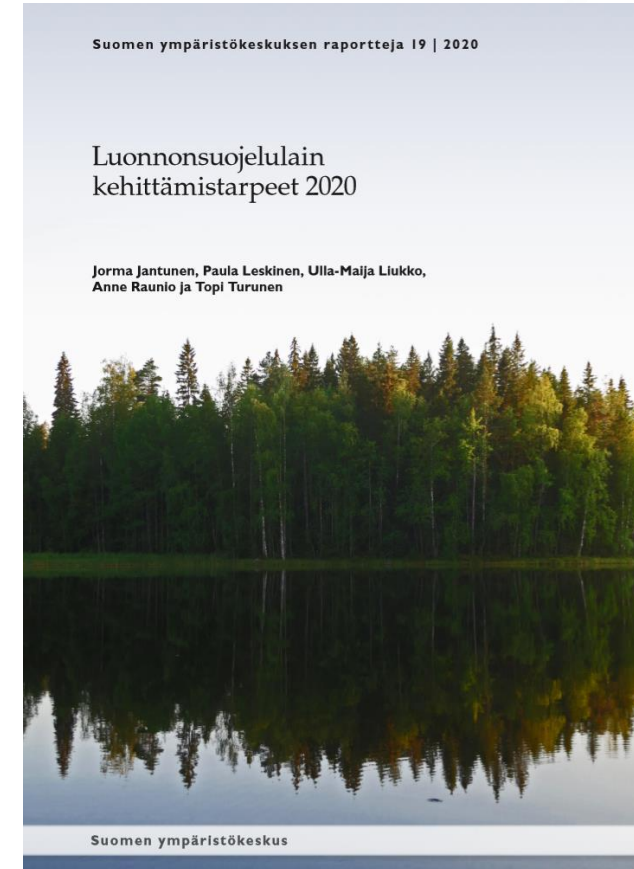

Luonnonsuojelulainsäädännön arvioinnin päivitys 2020

- Päivitys dokumenttianalyysinä
- Ei tarkastella erämaalakia eikä ekologista kompensatiota, aikataulusyistä ei johtopäätöksiä ilmastoasioista
- <http://hdl.handle.net/10138/316026>

Sisältö

- Toimintaympäristön muutokset
- Luonnonsuojelulain muutokset ja niiden merkitys
- Oikeuskäytäntö: EUTI, KHO
- Luonnonsuojelulain ja asetuksen suhde
- Johtopäätökset

Tekijät SYKEssä

Palvelujohtaja (MMM) Jorma Jantunen
Apulaistutkija (ON) Paula Leskinen
Vanhempi tutkija (FM) Ulla-Maija Liukko
Ryhmäpäällikkö (FM) Anne Raunio
Tutkija (OTT) Topi Turunen

Yleisiä päätelmiä

- Useimmat luonnonsuojelulainsäädännön arvioinnin (2010) kehittämisehdotukset ovat edelleen ajankohtaisia ja perusteltuja
 - Ajurina luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen Suomessa ja globaalisti
 - Ilmastonmuutos vaatii lisähuomiota
- Kehitettävää mm.
 - Uhanalaisten luontotyyppien ja lajien turvaaminen
 - Välineet ”tavallisen” luonnon ja ekosysteemipalvelujen turvaamiseen
 - Laajat kokonaisuudet ja kytkeytyneisyys
 - Tasapaino luontoa heikentävien ja turvaavien toimien kesken (ekologinen kompensatio)
 - Ennallistamisen ja luonnonhoidon kasvavaan tarpeeseen vastaaminen
 - Vapaaehtoisen suojelun muodot ja tukeminen
- **Luonnon monimuotoisuuden turvaaminen edellyttää useiden lakien ja ohjauskeinojen toimivaa kokonaisuutta**

Ekologisten prosessien toimivuus

- Luonnonsuojelulaissa on perusteltua ottaa tavoitteeksi ja myös muussa lainsäädännössä ottaa huomioon ekologisten prosessien toimivuuden turvaaminen.
- Suojelualueiden ja niiden ulkopuolisen ympäristön muodostamaa kokonaisuutta suunniteltava yhdessä.
- Luonnonsuojelualueen perustamisedellytyksissä alueen merkittävyys luonnon kytkeytyvyyden kannalta olisi perusteltu parannus. Kytkeytyvyyden edistäminen esimerkiksi viher- ja sinirakenteen suunnittelulla kaavoituksessa.
- Haitallisten vaikutusten lieventämishierarkian edellyttäminen luontoa muuttavissa hankkeissa edistäisi ekologisten prosessien toimivuutta.
- Luonnonsuojelulakiin oma lukunsa, joka käsittelisi luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi tarvittavaa suunnittelujärjestelmää ja eri tahojen vastuita. Vaihtoehtoisesti erillinen biodiversiteettilaki ilmistolain tapaan.

Luontotyyppien suojelun vahvistaminen

- **Ekologisten prosessien toimivuus**
- Sääntelyteknisiä kehittämistarpeita
- Luonnonsuojelulain 29 §:n suojeltujen luontotyyppien määritelmien ja rajausperusteiden tarkistus
- Uusien luontotyyppien lisääminen luonnonsuojelulain 29 §:n suojeltuihin luontotyyppisiin
- **Luontotyyppisuojelelun poikkeamislupien ekologinen kompensatio**
- Luontotyyppisuojelelun hallinnon keventäminen ja kustannustehokkuuden parantaminen
- Uhanalaisten luontotyyppien lisääminen luonnonsuojeluasetukseen
- Laajempien luontotyyppikokonaisuuksien turvaaminen
- Luontotyyppien hoidon ja ennallistamisen lisääminen

Johtopäätöksiä / Lainsäädännön rakenteeseen liittyvät kehittämistarpeet

- Luonnonsuojelun keinovalikoimaa on edelleen perusteltua laajentaa. LSL:n nykyrakenne ei kuitenkaan anna juurikaan tilaa uudenlaisten ohjauskeinojen säätämiseksi. Luonnonsuojelulakiin voitaisiin sisällyttää oma lukunsa, joka käsittelisi luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi tarvittavaa suunnittelujärjestelmää ja eri tahojen vastuita. Vaihtoehtoisesti voitaisiin selvittää erillisen biodiversiteettilain säätäminen ilmastolain tapaan.

Johtopäätöksiä / Ekologisten prosessien toimivuus

- Haitallisten vaikutusten lieventämishierarkian edellyttäminen luontoa muuttavissa hankkeissa edistäisi ekologisten prosessien toimivuutta. Tämä periaate olisi perusteltua ottaa käyttöön luonnonsuojelulain mukaisten poikkeamislupien ja luonnonsuojelualueen tai sen osan lakkauttamisen ehdoksi, mutta myös muussa lainsäädännössä.

Johtopäätöksiä / Luontotyyppisuojelelun poikkeamislupien ekologinen kompensatio

- Luontotyyppisuojelelun poikkeamisluvan myöntämisen edellytykseksi soveltuu ekologinen kompensatio etenkin silloin, kun poikkeamisluvan perusteena on yleisen edun kannalta erittäin tärkeän hankkeen tai suunnitelman toteuttaminen.
- Luontotyyppisuojelelusta poikkeamisen kompensatiohyvitykseksi sopii ensisijaisesti kyseisen luontotyypin tilan parantaminen jollakin toisella kohteella.
- Jotta ekologisella kompensatiolla voitaisiin vaikuttaa luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämiseen, se tulisi ottaa käyttöön luonnonsuojelelain mukaisissa poikkeamisluvissa ja laajemminkin hankkeissa, joissa luontoarvojen heikentämistä ei voida välttää.

Johtopäätöksiä / Luontotyyppien hoidon ja ennallistamisen lisääminen

- Luonnonsuojelulakia ja myös muuta lainsäädäntöä ja ohjauskeinoja on syytä päivittää vastaamaan paremmin ajankohtaisiin tarpeisiin luonnon monimuotoisuuden vahvistamiseksi, ei ainoastaan säilyttämiseksi.
- Luonnonsuojelualueen perustamisen edellytykseksi sopii myös se, että alue on merkittävä luontoarvojen palauttamisen kannalta. Luontotyypin tai lajin suotuisan suojelutason saavuttaminen voi edellyttää heikkolaatuisten tai jo muuttuneiden kohteiden ennallistamista tai hoitoa.
- On tarpeen kehittää luonnonhoitoon ja ennallistamiseen kannustavia rahoitusinstrumentteja, jotka soveltuvat niin luontotyypeille, yksityismaiden suojelualueille kuin erityisesti suojeltavien lajien elinympäristöille.
- Luonnonhoitoa ja ennallistamista voidaan lisätä myös ottamalla käyttöön ekologinen kompensatio. Tällöin luonnolle aiheutettu haitta hyvitetään parantamalla luonnon monimuotoisuutta toisaalla.

Kiitos!

Heikennyksen ja hyvityksen arviointi ekologisessa kompensaatiossa -- suuntaviivat luonnonsuojelulakiin

Ekologisen kompensatian projektiryhmä, luonnonsuojelulainsäädännön uudistus, kokous 4

16.6.2020

Inka Keränen, Suomen ympäristökeskus

Tausta

- Asiantuntijatyöryhmä selvittää vaihtoehtoja, miten ekologisen kompensaaation toteutuksessa luonnonarvojen heikennys ja lisäys voitaisiin arvioida ekologian ja luonnonsuojelubiologian näkökulmasta sekä laatii esityksen yleisistä vaihdannan periaatteista.
 - Vaihtoehtojen osalta arvioidaan miten ne tukevat lieventämishierarkian noudattamista sekä No Net Loss –tavoitteen saavuttamista
- Heikennys- ja hyvitysmenetelmien arvioinnissa keskitytään menetelmien käyttökelpoisuuteen luonnonsuojelulaissa mainittujen luonnon monimuotoisuuden eri tasojen (lajit, rajatut elinympäristöt, luontotyytit) aiheutuvien väistämättömien ekologisten heikennysten tai menetysten kompensoimisessa.
- Tavoite on, että selvitystyön tulokset ovat käyttökelpoisia sekä velvoitteeseen että vapaaehtoisuuteen perustuvan ekologisen kompensaaation mahdollisessa jatkokehittämisessä.

Tavoitteet

- Pää tavoite on tuottaa mahdollisimman käytännönläheisiä vaihtoehtoja ja/tai ehdotuksia siitä, miten ekologisessa kompensaatiossa keskeinen luonnon monimuotoisuuden heikennyksen ja hyvityksen arvioiminen olisi mahdollista tehdä Suomen olosuhteissa.
- Hanke keskittyy ekologisiin näkökulmiin
- Arviointimenetelmien kartoittamisessa huomioidaan miten ne huomioivat seuraavat projektiryhmän ratkaistavaksi jäävät periaatteelliset kysymykset:
 - Kompensoinnin ulkopuolelle rajattavat arvot
 - Luontoarvovastaavuus
 - Kompensaation toteutuksen aikataulu
 - Kompensaation alueellinen sijoittuminen

Aikataulu ja hankehallinto

- Alkaa 1.7.2020
- Työskentely tapahtuu työpajojen ja muun asiantuntijaryhmän vuoropuhelun kautta, yhteistyössä ohjausryhmän kanssa
- Välitavoite syyskuu 2020: Esitellään vaihtoehtoisia heikennyksen ja hyvityksen arviointimenetelmiä perustuen kansainvälisiin esimerkkeihin ekologisesta kompensatiosta
- Päättyy 30.4.2021
- Hanke tuottaa lisätietoa ekologisten kompensatioiden projektiryhmän työn sekä LS-lainsäädännön uudistamisen tueksi. Lisäksi hankkeessa koottava tieto on hyödynnettävissä ekologisten kompensatioiden pilotoinnissa.
- Konsortio (SYKE, LUOMUS (HY), Jyväskylän yliopisto)
- SYKE
 - Biodiversiteettikeskus
 - Inka Keränen, Projektipäällikkö
 - Minna Pekkonen, Suunnittelija
 - Terhi Rytteri, Vanhempi tutkija
 - Kimmo Syrjänen, Ryhmäpäällikkö
 - Anne Raunio, Ryhmäpäällikkö
 - Katariina Mäkelä, Vanhempi tutkija
 - Peter Kullberg, Tutkija
 - Merikeskus
 - Kirsi Kostamo, Johtava tutkija
 - Vesikeskus
 - Saija Koljonen, Erikoistutkija
- Jyväskylän yliopisto
 - Panu Halme, Bio- ja ympäristötieteiden laitos, Tutkijatohtori
- LUOMUS (Helsingin yliopisto)
 - Heini Kujala, Biodiversiteetti-informatiikan yksikkö, Yliopistotutkija